

ikke holder stik, men det samtidig oplyses, at afgørelsen kunne være truffet i medfør af en anden bestemmelse, jf. Gammeltoft-Hansen m.fl. *Forvaltningsret*, 2. udg., 2002, side 852.

Herudover kan hensynet til den berørte i visse tilfælde medføre, at en sådan afgørelse ikke annulleres.

Sådanne overvejelser ligger til grund for praksis i de tilfælde, hvor barnet kunne have opnået navnet ved navnebevis inden dåb/navngivning til ministerialbogen. I praksis træffer Kirkeministeriet kun sjældent afgørelse i sådanne sager uden forinden at have hørt Familiestyrelsen. Styrelsen har ofte meddelt, at navngivningen efter omstændighederne kan forblive, som den er, da det ellers ville kræve en rettelse af navnet i ministerialbogen og en efterfølgende udfærdigelse af et navnebevis. Barnet vil ofte være over ½ år gammel, og så skal der betales gebyr for navnebeviset.

Er der tale om en navngivning, der ikke kunne opnås med hjemmel i navneloven, henstiller Familiestyrelsen som hovedregel til Kirkeministeriet, at der sker rettelse i ministerialbogen. Hvis der undtagelsesvist foreligger andre særlige grunde, som uanset den pågældende hjemmelmangel med styrke taler imod at anse afgørelsen som ugyldig, henstiller Familiestyrelsen imidlertid, at navnet opretholdes. For eksempler herpå henvises til betænkningen, side 83-84.

Det er de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter og om annulation, der regulerer, om der kan ske tvangsrettelse af en navnetilladelse, der er opnået ved anmeldelse til ministerialbogen.

5.6.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har peget på, at der i almindelighed bør udvises tilbageholdenhed med på særlige områder ved lov at fravige de almindelige forvaltningsretlige regler, der har en generel og tværgående karakter, herunder reglerne om tilbagekaldelse og annulation.

Udvalgets overvejelser har derfor taget udgangspunkt i, at der ikke bør fastsættes sådanne særregler, medmindre der må antages at være et væsentligt behov herfor.

Udvalget har for det første overvejet, om der bør lovfæstes en fri adgang for navnemyndighederne til at tilbagekalde eller annullere en afgørelse om tilladelse til at tage et bestemt navn, hvis det konstateres, at afgørelsen er meddelt på et fejlagtigt grundlag. Udvalget har imidlertid ikke fundet, at en sådan ordning ville være ønskelig, idet en ændring af en borgers navn i almindelighed må anses for at være ganske indgriben-

de for den pågældende. Dertil kommer, at der efter udvalgets opfattelse heller ikke kan antages at være noget praktisk behov for en sådan regel.

Udvalget har derfor ikke anbefalet en sådan bestemmelse.

Udvalget har for det andet overvejet, om der af hensyn til den, der har fået navnetilladelsen, bør lovfæstes en snævrere adgang for navnemyndighederne til at annullere eller tilbagekalde en tilladelse. Dette kunne ske ved, at der blev indsat en frist efter udløbet af hvilken, tvangsrettelse skulle være udelukket.

En sådan regel ville imidlertid efter udvalgets opfattelse indebære, at hensynet til den, der måtte have fået en fejlagtig eller ulovlig navnetilladelse, efter udløbet af fristen altid skulle anses for at være mere tungtvejende end de modstående hensyn i den konkrete sag. I sager om efternavne og mellemnavne vil det navnlig dreje sig om hensynet til slægtsfølelsen hos dem, der er berettiget til det pågældende navn.

En sådan afvejning bør imidlertid efter udvalgets opfattelse ikke foretages generelt i lovgivningen, da der kan være tale om vidt forskellige hensyn.

Udvalget har derfor heller ikke anbefalet en sådan regel.

Samlet set foreslår udvalget ikke en ændring af den gældende praksis vedrørende rettelser af fejlagtige tilførsler til ministerialbogen.

5.6.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Af de grunde som er anført af Navnelovsudvalget er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig med udvalget i dets overvejelser.

Ministeriet finder således, at spørgsmål om tvangsrettelse som hidtil skal afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter og om annulation, idet der herved vil blive taget rimelige hensyn til de involverede parter. Lovforslaget indeholder derfor ikke en bestemmelse om tvangsrettelse.

5.7. Forholdet til fremmed navnelovgivning

5.7.1. Gældende ret

I forholdet til andre landes navnelovgivning anvender Danmark domicil-princippet. Navneloven finder således anvendelse på personer, der har domicil her i landet. Ved domicil forstås den stat, som en person har bopæl eller ophold i, i den hensigt varigt at forblive der eller i det mindste uden hensigt til, at opholdet kun skal være midlertidigt.